

קִין וְהֶבֶל: מִנְחָה לַבּוֹרָא

ספור מספר בְּרֵאשִׁית עַל אֲהָבַת ה', קִנְיָה, וְהִבְחִירָה בְּטוֹב.

גִּדְלִים בַּאֲמוֹנָה

קִיּוֹ וְהֶבֶל, הַבָּנִים הָרִאשׁוֹנִים בְּעוֹלָם, גִּדְּלוּ וְשִׁחֲקוּ יַחַד.

הֵם לָמְדוּ מֵהוֹרֵיהֶם עַל הַבּוֹרָא
יְתִבְרַךְ שֶׁבָּרָא אֶת עוֹלָמֵנוּ
הַנִּפְלָא, וְעַל הַמַּצּוּוֹת.
שִׁנִּיָּהֶם אָהָבוּ אֶת ה' מְאֹד!

כָּל אֶחָד וְעֲבֹדָתוֹ

קִיץ הַחֶקְלָאִי:
בָּחַר לְעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה
וּלְגַדֵּל תְּבוּאָה וּפְרוֹת.

הָבֵל הָרוּעָה:
בָּחַר לְרֻעוֹת כְּבָשִׁים
וּלְגַדֵּל בְּהֵמוֹת בַּמֶּרְעָה.

שְׁנֵיהֶם הָיוּ עֲבָדִים קָשָׁה וּמִסּוּרִים לְעֲבֹדָתָם.

רצון להודות לה'

עם הזמן, האהבה של שניהם לשם יתברך רק גדלה.

יום אחד, החליטו שניהם על
רעיון נפלא: "אנחנו רוצים
להביא קרבן תודה לה'
על כל הטוב שנתן לנו!"

מָה הֵבִיאוּ לַמִּזְבֵּחַ?

קִין לָקַח מִן הַפְּרוֹת שְׂגִיד לַבְּאֵדָמָה, אֵךְ
עָשָׂה זֹאת בְּלִי לַחֲשׁוֹב הַרְבֵּה עַל הָאֵיכוֹת
שֶׁלָּהֶם. זֶה הָיָה קֶרְבָּן רָגִיל.

הָבֵל בָּחַר בְּהִקְפָּדָה דּוֹקָא אֶת הַכֶּבֶדִּים
הֵכִי טוֹבִים וְהֵכִי יָפִים שְׁלוֹ. הוּא שָׂם אֶת
אֶת כָּל הַלֵּב בַּבְּחִירָה!

הַתְּשׁוּבָה מִן הַשָּׁמַיִם

קָרְבַּן קִיִּין לֹא הִתְקַבֵּל. לֹא
יֵרָדָה אֵשׁ, וְהַתִּפְרוֹת
נִשְׁאָרוּ כִּמוֹ שָׁהִם.

קָרְבַּן הֶבֶל הִתְקַבֵּל בְּשִׂמְחָה!
אֵשׁ שֶׁל קִדְשָׁה יֵרָדָה מִן
הַשָּׁמַיִם.

לָמָּה קָרְבוֹ קִין לֹא הִתְקַבֵּל?

הֲאִם קִין הָיָה אָדָם רַע?
לֹא!

הֲאִם חִקְלָאוֹת פָּחוֹת
טוֹבָה? לֹא!

הַכּוֹנֵה

הַבְּעִיָּה הֵיטָה בַּהֲשָׁקָעָה. הֶבֶל רָצָה לָתֵת לְבוֹרָא אֶת הַמַּתָּנָה הַכִּי יָפָה מִכָּל
הַלֵּב. קִין לֹא הִשְׁקִיעַ מַחֲשָׁבָה מִיַּחַדָּת. הַנֶּשֶׁם רוֹצֶה אֶת הַלֵּב שְׁלָנוּ!

הַקְנָאָה מִתְחִילָה לַגְדוֹל

לָמָּה דוֹקָא הֶכָּל? זֶה
לֹא הוּגֵן! גַּם אֲנִי עֲבַדְתִּי
קִשָּׁה וְהִבֵּאתִי
קֶרֶבּוֹ!

כְּשֶׁקִּין רָאָה מָה קָרָה, הוּא הִתְחִיל לְהִרְגִּישׁ קְנָאָה. בְּמָקוֹם
לְשִׁמוּחַ עֲבוֹר אָחִיו, הוּא נָתַן לַכַּעַס לְמִלָּא אֶת לְבוֹ.

הַנֶּשֶׁם יִתְבָּרַךְ פּוֹנֶה אֶל קִין

"לָמָּה חָרָה לָךְ...
הֲלוֹא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת..."

ה' רָאָה אֶת כַּעֲסוֹ שֶׁל קִין וְהִסְבִּיר לוֹ בְּאַהֲבָה: הִבְעֵיָה הִיא רַק שְׂלֹא הִשְׁקַעְתָּ מִסְפִּיק!
אִם תַּעֲשֶׂה טוֹב יוֹתֵר בַּפֶּעַם הַבָּאָה, תִּצְלִיחַ. אֲךָ הִזְהֵר – הַכַּעַס הַזֶּה הוּא סִכָּנָה!

הבחירה של קין

לקין היתה הזדמנות
נפלאה לתקן!
במה יבחר?

הדרך הרעה:
להכניע לקינאה ולכעס
הגוברים בו.

הדרך הטובה:
ללכת להבל, לברך אותו,
ולבקש עצה איך להבא
קמרבן טוב יותר.

קִין בּוֹחֵר בַּכֶּעַס

קִין לֹא בָחַר בַּדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה.
הִקְנָאָה וְהַכֶּעַס שָׁלְטוּ בוֹ.

הוא פָּגַשׁ אֶת הָאֵל בַּשָּׂדֶה, וּמִתּוֹךְ כֶּעַס עָצוּם פָּגַע בוֹ וְהָרַג אוֹתוֹ. מִיָּד אַחֵר כָּךְ,
קִין הֵבִין אֶת גּוֹדֵל הָאָסוֹן וְהִתְחַרַּט מְאֹד, אֲךֹּ זֶה הָיָה מְאוּחָר מְדִי.

אֵי יְדִיעָה מְדַמָּה לְפָנֵי ה'

הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ קָרָא לְקִין: "אֵי הֶבֶל אָחִיךָ?"

קִין עָנָה מִתּוֹךְ פֶּחַד:
"לֹא יָדַעְתִּי, הֲשׁוּמֵר אָחִי אֲנֹכִי?"

אַבֶּל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹדַע הַכֹּל. אֵי אֶפְשָׁר לְהַסְתִּיר מִמֶּנּוּ מְאוּמָּה. הַמַּעֲשֵׂה גָלוּי לְפָנֵי הַבּוֹרָא.

עֲנֵשׁ וְהִזְדַּמְנוּת לַתְּשׁוּבָה

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הֶעֱנִישׁ אֶת קִין עַל מַעֲשָׂהוּ
הַחֲמוּר. זֶה צֶדֶק לִפְנֵי ה'.

אַבֵּל, הַשֵּׁם הוּא גַם רַחֲמָן! הוּא נָתַן לְקִין הִזְדַּמְנוּת
לַתְּשׁוּבָה. מִכָּאן אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים שְׁתַּמִּיד יֵשׁ
פֶּתַח לְהִתְחַרֵּט, לְתַקּוֹן, וּלְבִקֻּשׁ סְלִיחָה.

מָה אֲנִיחֵנוּ לומדים מהספור?

סכנת הקנאה: קנאה רק גורמת לנו לכעוס ולהרגיש רע. היא לא עוזרת לנו לגדול.

ללמוד במקום לקנא: כשחבר מצליח, עדיף ללמוד ממנו. קין הִיה יכול לבקש עצת מהבל.

תמיד אפשר לתקן: גם אם טעינו או לא הצלחנו, השם תמיד מאפשר לנו לנסות שוב ולהשתפר.

נְקוּדָה לְמַחְשָׁבָה לְכִיתָה

בְּמָקוֹם לְקַנָּא בְּמִינְשָׁהּ שְׂמֵצָלִיחַ,
עָדִיף לְלִמּוּד מִמֶּנּוּ וּלְהַשְׁתַּפֵּר!

שְׂאֵלָה לְדִיוֹן בִּכְתָּה:
כִּיצַד קִין הָיָה יָכוֹל לְהִתְמוּדָד עִם
הַקַּנָּאָה שְׁלוֹ בְּדֶרֶךְ טוֹבָה יוֹתֵר?
(מָה אַתֶּם הֵייתֶם עוֹשִׂים?)

שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת אֶת הַטוֹב בְּעֵינֵי ה'!

